

# صرع رولاندیک خوش خیم در بیماران صرعی مراجعه کننده به

## درمانگاههای نورولوژی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

دکتر مسعود اعتمادی فر<sup>۱</sup>

### چکیده

**زمینه و هدف:** صرع رولاندیک خوش خیم (Benign rolandic epilepsy) از خوش خیمترین سندرمهای صرع در اطفال می باشد که معمولاً بین سنین ۳-۱۴ سالگی رخ داده و بصورت اتوزومال غالب به ارث می رسد و دارای پیش آگهی بسیار عالی است. هدف از این مطالعه نشان دادن پیش آگهی و پاسخ درمانی خوب بیماران با صرع رولاندیک بوده است.

**روش کار:** در یک مطالعه توصیفی آینده نگر در سالهای ۷۹-۱۳۷۸ در کلینیکهای نورولوژی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان از بین بیماران مصروع مراجعه کننده، بر اساس شرح حال، معاینه فیزیکی، معیارهای تشخیصی و یافته های الکترو آنسفالوگرافی تعداد ۲۱ بیمار مبتلا به صرع رولاندیک مورد بررسی قرار گرفتند.

**یافته ها:** ۱۷ نفر از بیماران مذکر و تنها ۴ نفر از آنان مونث بودند جوانترین بیماران ۴ ساله و مسن ترین آنها ۱۸ ساله بود. سابقه فامیلی مثبت از نظر ابتلا به صرع رولاندیک در ۷ نفر از بیماران وجود داشت. ۱۸ نفر از بیماران تحت درمان با کاربامازپین و ۳ نفر تحت درمان باوالپروات سدیم قرار گرفته بودند. در تمامی بیماران هیچگونه عودی از حملات بعد از شروع درمان دیده نشده بود.

**نتیجه گیری:** شناخت علایم بالینی، توجه به یافته های الکترو آنسفالوگرافی، درمان مناسب و امیدوار کردن والدین به بهبودی قطعی حملات در بررسی بیماران با صرع رولاندیک حایز اهمیت است.

**واژه های کلیدی:** تشنج، صرع رولاندیک، صرع پارشیل

### مقدمه

این صرع اولین بار در سال ۱۵۹۷ توسط Murtinus Rolandus گزارش گردید ولی تابلو بالینی کلاسیک و یافته های EEG مشخصه این صرع در سال ۱۹۵۸ بوسیله Beussarl و Nayrac شرح داده شد [۳ و ۲]. معیارهای تشخیصی زیر برای تعریف صرع رولاندیک خوش خیم بکار می رود:

صرع رولاندیک خوش خیم که امروزه تحت عنوان Benign rolandic Epilepsy with Centrotemporal spikes (BECT) نیز از آن نام برده می شود یکی از شایعترین انواع صرع در اطفال است و در بعضی گزارشات ۲۵٪-۲۰٪ موارد اپی لپسی در سنین ۵-۱۵ سال را تشکیل می دهد [۲ و ۱].